

مقاله پژوهشی
اصلی
Original
Article

پیامدهای شناختی کودک آزاری در دختران نوجوان

احظم نقوی^{*}، دکتر مریم فاتحی زاده^{**}، دکتر محمد رضا عابدی^{***}

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر به منظور بررسی اثرات کودک آزاری بر ابعاد شناختی شخصیت از جمله، هوش، حافظه و دقت انجام شده است. مواد و روش کار: آزمودنی های پژوهش شامل ۱۰۰ دانش آموز دبیرستان های شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۸۲-۱۳۸۳ بودند که به روش نمونه گیری چند مرحله ای - تصادفی انتخاب شدند. بر پایه نمرات بدست آمده در آزمون کودک آزاری، آزمودنی ها در دو گروه آزار دیده و عادی جای داده شدند. برای گردآوری داده ها، میانگین نمرات هوش، آزمون حافظه و کسلر و آزمون دقت بوناردل به کار برده شد. داده های گردآوری شده به کمک آزمون آماری مانو و ضریب همبستگی تحلیل گردیدند.

یافته ها: میانگین نمرات دقت گروه آزار دیده ۶۶/۶۴ و گروه عادی ۷۰/۴۴، میانگین نمرات هوش گروه آزار دیده ۱۰/۷۱۲ و گروه عادی ۱۰/۱۹ و میانگین نمرات حافظه گروه آزار دیده ۸۶/۸۲ و گروه عادی ۸۶/۱۶ بود.

نتیجه گیری: آزار دیدگی باعث کاهش میانگین حافظه نوجوانان دختر می شود، اما بر نمرات دقت و هوش آنها اثر محسوسی ندارد.

Andeesheh
Va
Raftar
اندیشه و رفتار
۱۴۰

کلیدواژه: کودک آزاری، هوش، حافظه، دقت، نوجوانان، اصفهان

مقدمه

سنی که بتولد رضایت قانونی داشته باشد و غفلت به معنای برآورده نکردن نیازهای اساسی کودک از جمله خوراک، پوشش، نگهداری، حمایت و امکانات آموزشی است (هویز^۱ و هانک^۲، ۱۹۹۹). آزار هیجانی به معنای هر گونه بدرفتاری با کودک توسط فرد بزرگتر (بالای ۱۸ سال) دانسته شده است (NECF^۳، ۲۰۰۰)، کودک آزاری بدنه، به معنای واردآوردن آسیب عمدی به بدن کودک از سوی فرد بزرگسال (رحیمی موقر، بابایی و رستمی، ۱۳۸۲)، آزار جنسی شامل هر نوع فعالیت جنسی با کودک پیش از

* کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، اصفهان، خیابان جی، خیابان مهدیه، بن بست شهید علی قاسمی، پلاک ۳۴۱. فاکس: ۰۳۱۱-۷۹۳۲۵۵۲.
(نویسنده مسئول).

E-mail: naghaviz@yahoo.com

** دکترای مشاوره و راهنمایی، استادیار دانشگاه اصفهان.
*** دکترای تخصصی مشاوره، استادیار دانشگاه اصفهان.

1- maltreatment 2- physical

3- sexual 4- emotional

5- neglect 6- National Exchange Club Foundation

7- Hobbs 8- Hank

هستند، مانند هیپوتالاموس اثر می‌گذارد، باعث کاهش و فرسوده شدن هیپوکامپ می‌شود و بر شناخت و حافظه اثر دارد. بدرفتاری در کودکی دارای پامدهای منفی در رشد مغز در دوران نوجوانی و بزرگسالی است. کودکان آزاردیده غالباً به دلیل مشکلات مغزی دچار ناتوانی یادگیری هستند (NCHCANI^۱، ۲۰۰۱). دیدن آزار رسانی به دیگران خطر کاهش کارکردهای شناختی را افزایش می‌دهد. برخی آسیب‌های مغزی در نتیجه آزار رخ می‌دهند. اگر آزار در سنین یک تا سه سالگی رخ دهد باعث ایجاد ضربه، کاهش رشد و تغییر بخش‌هایی از مغز می‌شود که با حافظه، هیجانات و حرکات اساسی در ارتباطند (ادلسون^۲، ۱۹۹۹).

استرس پیوسته در اثر بدرفتاری، باعث ترشح ییش از اندازه هورمون‌های گوناگون مانند هورمون کورتیزول می‌شود. این هورمون بر ناحیه هیپوکامپ مغز اثر گذاشته، باعث ضعیف شدن سلول‌های عصبی مغز می‌گردد. در این حالت کودک دچار ناتوانی یادگیری و کاهش توان حافظه می‌شود (لوتنال^۳، ۱۹۹۹؛ گلاسر^۴، ۲۰۰۰). کودکان آزاردیده و مورد غفلت پیشرفت تحصیلی کمتری دارند و بیشتر از سایرین مردود می‌شوند (اکترود^۵، لیرد^۶ و دوریس^۷، ۱۹۹۳) و در همه ابعاد شناختی نمره کمتری دریافت می‌کنند (لوتنال، ۱۹۹۹). عملکرد ضعیف این کودکان به ویژه در ریاضیات و آزمون‌های زبان نشان‌دهنده نایسامانی شناختی آنهاست (کاپلان^۸، ۱۹۹۹؛ ادلسون، ۱۹۹۹؛ بوش^۹، ۲۰۰۴). مشکلات تحصیلی کودکان آزاردیده در پژوهش‌های دوریس^{۱۰} (۱۹۹۸)، مولن^{۱۱} و فلمینگ^{۱۲} (۱۹۹۸)، هارت^{۱۳} و تیلر^{۱۴} (۲۰۰۰)، پائولوکی^{۱۵}، جنیوس^{۱۶} و ویلتون^{۱۷} (۲۰۰۱)، تامپسون^{۱۸}، کینگری^{۱۹} و دسای^{۲۰} (۲۰۰۴) و NCHCANI (۲۰۰۴) نیز گزارش شده است.

پژوهش حاصل نیز در این راستا به بررسی پامدهای کودک آزاری پرداخته است. پرسش اصلی در این پژوهش این

هر ساله بیش از سه میلیون کودک دچار آزار و غفلت می‌شوند (ماش^۱ و ولف^۲، ۱۹۹۹). غفلت شایع‌ترین شکل کودک آزاری است. ۷۶٪ از موارد گزارش شده در سال ۲۰۰۱ مربوط به غفلت بوده است (NECF، ۲۰۰۰).

بر پایه گزارش انجمن حمایت از حقوق کودکان ایران (۱۳۸۳) در سه ماهه اول سال ۱۳۸۳، ۳۷ مورد کودک آزاری به این انجمن گزارش شده است. بیشترین نوع کودک آزاری نوع جسمی (۷۶٪) بود. کتف زدن با دست، سوزاندن با قاشق داغ، کشیدن گوش و موی سر کودک و گذاشتن فلفل در دهان کودک از اشکال مختلف آزار بدنی است که به دفتر انجمن گزارش شده است. آزار روحی و عاطفی با ۲۸٪ در رتبه دوم از نظر نوع کودک آزاری قرار دارد که شامل تحقیر، توهین، یسرون انداختن از خانه، بازداشت از تحصیل و وادرار کردن کودک به گدایی کردن می‌باشد. آزار جنسی با ۴٪ در مرتبه سوم کودک آزاری قرار دارد.

خانواده‌های شلوغ، پرجمعیت، ناسازگار، تهیه‌ست و دارای مسکن کوچک، خانواده‌های طرد شده از سوی اجتماع، خانواده‌هایی که یک یا چند نفر از اعضای آنها دچار اعتیاد و فحشا هستند و خانواده‌های بزهکار با ارتباطات کم و محدود از خانواده‌های در خطر کودک آزاری به شمار می‌روند. برخی کودکان نیز به دلایلی ییش از سایرین مورد آزار قرار می‌گیرند؛ مانند کودکان نارس که نیاز به مراقبت بیشتری دارند، کودکان عقب‌مانده ذهنی و توان خواه^{۲۱} جسمی و کودکان سالم که والدینشان آنها را نابهنجار می‌دانند، همچون کودکی که رشد او کم و بدختلی یا پر تحرک است (کاهانی و توفیقی، ۱۳۷۵). می‌توان گفت که بسیاری از کودکان خشونت^{۲۲} و آزار را در خانه و یا در همسایگی خود تجربه کرده‌اند. دیدن و تجربه آزار نه تنها سلامت جسمی آنها را به خطر می‌اندازد، بلکه بر سازگاری روانشناختی، روابط اجتماعی، پیشرفت تحصیلی و جنبه‌های دیگر شخصیت آنان اثر می‌گذارد (مارگولین^{۲۳} و گوردیس^{۲۴}، ۲۰۰۰).

در دهه ۱۹۸۰ کارشناسان گمان می‌کردند مغز کودک در هنگام تولد به طور ژنتیکی آماده شده است، اما اکنون دریافت‌های تجربیات کودک نیز در رشد مغز اثر دارد. مغز کودکان در تعامل آنها با محیط‌شان رشد و تکامل می‌یابد. استرس بلندمدت، شدید و ناگهانی مانند آزار و غفلت در سال‌های اولیه کودکی می‌تواند آسیب‌زا باشد. استرس مزمن به ویژه بر بخش‌هایی از مغز که در ارتباط با پاسخ‌های ترس

ماده‌های دشوار بعدی متشتمن قیاس، تبدیل و تابع طرح‌ها و سایر روابط منطقی است. این آزمون دامنه گسترده‌ای از توانایی‌های ذهنی را دربرمی‌گیرد و تقریباً برای همه گروه‌های سنی سودمند است (دفتر مشاوره و تحقیق وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۳).

پایابی آزمون در گروه‌های سنی و فرهنگ‌های مختلف ارزیابی شده و ضریب‌های همبستگی 0.90 ، گزارش شده است. ضریب همبستگی بازآزمایی پس از یک هفته 0.85 و بعد از یک سال 0.85 تا 0.85 گزارش شده است. روایی این آزمون به روش روایی همزمان با مقیاس هوش بینه و وکسلر 0.54 تا 0.86 به دست آمده است. برای محاسبه روایی پیش‌بین این آزمون، ضریب همبستگی آن با پیشرفت تحصیلی محاسبه و ضریب 0.75 ، به دست آمده است. این آزمون در ایران هنجاریابی شده و مانگین هوش‌بهر در دوره دیبرستان $112/0.9$ (انحراف معیار آن $14/54$) به دست آمده است و آزمونی ساده برای سنین دیبرستان می‌باشد (دفتر مشاوره و تحقیق آموزش و پرورش، ۱۳۷۳).

آزمون حافظه بالینی و کسلو^۱: حافظه را از هفت جنبه ارزیابی می‌نماید. برای اجرای انفرادی مناسب و زمان اجرای آن بین 20 تا 45 دقیقه است. نمره گذاری آن 10 دقیقه زمان نیاز دارد (بهرامی، ۱۳۷۷). ابعاد مختلف آزمون به شرح زیر است:

(۱) معلومات عمومی و اطلاعات شخصی (شش پرسش)،
(۲) آگاهی به زمان و مکان (پنج پرسش)،
(۳) کترول ذهنی (سه پرسش)،
(۴) حافظه شبیداری،
(۵) حافظه اعداد،
(۶) ترسیم تصاویر،
(۷) یادآوری کلمات دوتایی (بهرامی، ۱۳۷۷).

ضریب پایابی خرد آزمون‌های فوق به روش بازآزمایی از 0.98 تا 0.92 نوسان داشته است (اورنگی، عاطف و حیدر و عشايری، ۱۳۸۱). برای بررسی روایی این مقیاس، 30 نفر بیمار مبتلا به افسردگی، دماتس، صرع، سکته و ضریب مغزی با نمرات گروه عادی مقایسه گردید و نشان داده شد که نمرات گروه بالینی به طور معنی‌داری از گروه عادی پایین‌تر است. این آزمون می‌تواند افرادی را که مشکل حافظه دارند از سایرین جدا کند (همان‌جا).

آزمون دقت بوفاردل^۲: از آزمون‌های خط‌زنی است و در آن دقت معادل است با کل علایم درست خط‌خوردۀ تقسیم بر

است که آیا ویژگی‌های شناختی (هوش، حافظه و دقت) نوجوانان دختر آزاردیده و عادی تفاوت دارد؟

مواد و روش کار

این پژوهش علی- مقایسه‌ای است. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان در سال تحصیلی $1382-83$ بودند. آزمودنی‌های پژوهش 100 نفر داشت آموز دختر بودند که به روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای تصادفی انتخاب شدند. برای گزینش آزمودنی‌ها، از میان نواحی پنجگانه آموزش و پرورش شهر اصفهان، دوناجه و از میان دیبرستان‌های دخترانه دولتی این دو ناجه 10 دیبرستان، از هر دیبرستان یک کلاس و از هر کلاس 10 نفر به تصادف انتخاب شدند. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها با بررسی نمرات آزمون کودک آزاری، آزمودنی‌ها به دو گروه آزار دیده و عادی تقسیم شدند. 29 نفر در گروه آزاردیده و 71 نفر در گروه عادی قرار گرفتند. دامنه سنی هر دو گروه بین $14-18$ سال بود. برای گردآوری داده‌ها ابزارهای زیر به کار برده شد:

پرسشنامه کسودک آزاری: پس از بررسی پیشینه کودک آزاری و نظریه‌های مرتبط با این پدیده و با بهره‌گیری از پرسشنامه کودک آزاری محمدخانی و همکاران (به نقل از لعلی، ۱۳۸۲) که دارای 38 پرسش است و چهار حوزه آزار بلندی، جنسی و عاطفی و غفلت را بررسی می‌نماید، 61 پرسش ساخته شد. برای بررسی روایی محتوایی، فرم اولیه در اختیار پنج متخصص قرار گرفت و روایی محتوایی پرسش‌ها تأیید شد. سپس برای بررسی همبستگی هر پرسش با نمره کل آزمون، پرسشنامه به 100 آزمودنی که به صورت تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شده بودند داده شد و پرسش‌هایی که همبستگی معنی‌دار با نمره کل آزمون نداشتند، حذف شدند (13 پرسش) و در نهایت پرسشنامه ای روش همسانی درونی (آلپای کرونباخ) $\alpha=0.85$ ($n=100$) و به روش بازآزمایی با فاصله زمانی دو هفته برابر با $\alpha=0.93$ ($n=30$) به دست آمد.

هاتریس‌های پیشونده ریون^۳: ماده‌های آزمون شامل 60 ماتریس است که در هر یک از آنها بخشی حذف شده است و آزمودنی باید نقش حذف شده را ازین شش یا هشت گزینه پیدا کند. ماده‌های آزمون به پنج گروه 12 تایی تقسیم شده‌اند که سطح دشواری آنها اندک‌کارند که افزایش می‌یابد. در ماده‌های نخستین فقط تشخیص درست مورد نظر است اما

بحث

یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین حافظه نوجوانان دختر آزاردیده و عادی تفاوت وجود دارد، اما هوش و دقت این دو گروه تفاوت معنی داری ندارند.

اگر آزار در سنین یک تا سه سالگی رخ دهد باعث کاهش رشد و تغیر بخش‌هایی از مغز می‌شود که با حافظه، هیجانات و حرکات اساسی در ارتباط هستند. لوتنال (1999) نیز نشان داد که استرس بلندمدت ناشی از آزار در دوران کودکی باعث ضعیف شدن سلول‌های عصبی مغز می‌شود. در این حالت کودک دچار ناتوانی یادگیری و ضعیف شدن حافظه می‌گردد. بررسی‌های دیگری نیز ارتباط بین آزاردیدگی و کاهش حافظه را تأیید کرده‌اند. از جمله پژوهش گلاسر (2000) نشان داد که استرس بلندمدت باعث افزایش کورتیزول می‌شود و این هورمون در دستگاه لیمیک به ویژه در هیپوکامپ اختلال ایجاد می‌کند. هیپوکامپ بخشی از سامانه لیمیک است که در حافظه و شناخت اثر دارد.

نتایج بدست آمده در این پژوهش در ارتباط با معنی دار نبودن تفاوت هوش نوجوانان دختر آزاردیده و عادی با پژوهش‌های هویز و هانک (1999)، مارگالین و گوردیس (2000) و هیلداوارد^۱ و لوف (2002) متفاوت است. شاید یکی از دلایل این یافته آن باشد که آزار در صورتی بر کاهش بهره هوش اثر دارد که به صورت پیوسته، درازمدت و در دوران کودکی رخ دهد. از سوی دیگر کودکانی که پیوسته مورد آزار قرار داشته‌اند، بیشتر ترک تحصیل می‌کنند. به باور الیوت^۲، اوری^۳، فیشمن^۴ و هوشیکو^۵ (2002) کودکانی که مورد آزار قرار می‌گیرند بیشتر از سایرین از مدرسه متنفر شده، کمتر تحصیلات بالاتر از دیپلم دارند. در پژوهش حاضر آزمودنی‌ها از میان دانش‌آموزان دوره دیرستان انتخاب شدند و احتمال می‌رود که بهره هوش آنها در یک سطح باشد. از سوی دیگر ممکن است عدم تفاوت هوش دو گروه نتیجه استفاده از ابزارهای متفاوت (در مقایسه با پژوهش‌های پیشین) هم برای هوش و هم برای تشخیص پیشنه کودک آزاری باشد. در پژوهش‌های هویز و هانک (1999)، مارگالین و گوردیس (2000) و هیلداوارد و لوف (2002) آزاردیده‌ها کسانی بودند که از سوی یک سازمان رسمی به عنوان آزاردیده معرفی شدند و بیشتر آنها تحت آزار شدید بودند. اما در کشور ما به دلیل

کل علایمی که باید خط می‌خورد (گنجی، ۱۳۷۵). پایابی ابزار به روش بازآزمایی با فاصله زمانی دو هفته بر روی ۳۰ دانش‌آموز دیرستانی که به تصادف انتخاب شده بودند ارزیابی گردید و ضریب همبستگی پیرسون ۰/۹۵ بدست آمد. داده‌های گردآوری شده به کمک روش‌های آمار توصیفی، تحلیل مانوا و ضریب همبستگی تحلیل گردیدند.

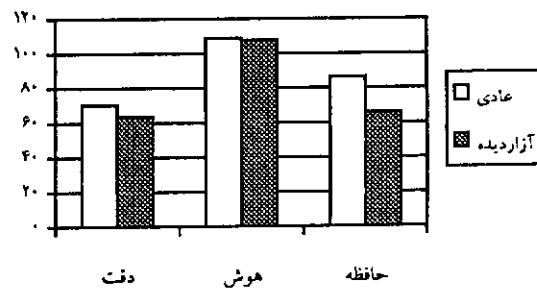
یافته‌ها

یافته‌های مربوط به برخی ویژگی‌های شناختی آزمودنی‌ها در جدول ۱ و نمودار ۱ نشان داده شده است.

بر پایه تحلیل مانوا، بین توانایی نوجوانان آزاردیده و عادی در دقت و بهره هوش، تفاوت معنی داری دیده نشد، اما تفاوت دو گروه در حافظه معنی دار بود ($F=35/81$, $p=0.001$, $df=1$). بین حافظه و کودک آزاری همبستگی وجود داشت ($F=0.001$, $p=0.94$)، اما وجود چنین رابطه‌ای بین هوش و دقت با کودک آزاری تأیید نشد. این یافته‌ها با یافته‌های تحلیل مانوا مربوط به رابطه عضویت گروهی و ویژگی‌های شناختی هم خوان است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار (دقت، هوش و حافظه)
آزمودنی‌های پژوهش

دقت	آزاردیده	عادی	میانگین معیار	تعداد	انحراف	
					شناختی	گروه
۲۶/۳۷	۶۳/۶۶	۲۹	آزاردیده	آزاردیده	۲۹	دقت
۱۹/۴۱	۷۰/۴۴	۷۱	عادی	عادی	۷۱	هوش
۱۲/۲۶	۱۰/۷/۱۲	۲۹	آزاردیده	آزاردیده	۲۹	حافظه
۵/۲۵	۱۰/۸/۸۹	۷۱	عادی	عادی	۷۱	عادی
۱۹/۱۸	۶۵/۸۲	۲۹	آزاردیده	آزاردیده	۲۹	عاید
۱۳/۶۸	۸۶/۱۶	۷۱	عادی	عادی	۷۱	عادی

نمودار ۱- میانگین و ویژگی‌های جمعیت شناختی (دقت، هوش، حافظه)
نوجوانان عادی و آزاردیده

منابع

- انجمن حمایت از حقوق کودکان ایران (۱۳۸۳). *ستورش سه عاشه اول سال ۱۳۸۳*. قابل دسترسی در: www.irspre.org.
- اورنگی، مریم؛ عاطفت وحید، محمد کاظم؛ عشاپری، حسن (۱۳۸۱). هنجاریابی مفیاس تجدید نظر شده حافظه و کسلر در شهر شیراز. *فصلنامه آذربایجانی و رفشار*، سال هفتم، شماره ۴، ۵۶-۶۷.
- بهرامی، هادی (۱۳۷۷). *آزمونهای روانی (علمی نظری و لینون کاربردی)*. تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
- پورنابی، بنت (۱۳۷۸). *مرگ خاموش*. تهران: همشهری.
- دفتر مشاوره و تحقیق وزارت آموزش و پرورش (۱۳۷۳). *هنجاریابی آزمون هوشی مدرج ریون-لمر*. گزارش منتشر نشده.
- رجیمی موقر، آرین؛ باتانی، نعمت‌الله؛ رستمی، محمد رضا (۱۳۸۲). بررسی شیوه کودک آزاری در دو منطقه تهران. *فصلنامه رفاه اجتماعی*، سال دوم، شماره ۷، ۱۶۱-۱۴۱.
- کاهانی، علیرضا؛ توفیقی، حسن (۱۳۷۵). کودک آزاری جسمانی عمدی. *مجله پژوهشی قللولی*، سال سوم، شماره ۱۰، ۵۱-۷۷.
- گنجی، حمزه (۱۳۷۵). *آزمونهای روانی*. مشهد: بناد فرهنگی رضوی.
- لطی، محسن (۱۳۸۲). عقایده میزان تأثیر به رفتاری والدین در دوران کودکی بر اختلالات و افسوس‌گی بیهودان سریایی. *مراجعه کنندگان به مرآت مشاوره اصلاحیان*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان.
- Bush, V. (2004). When the dad hurt mom: Helping your children heal the wounds of witnessing abuse. *The booklist Chicago*, 100, 1247.
- Doreen, A. (1998). Child abuse, sexual and emotional. *Gale encyclopedia of childhood and adolescent*. available on: www.findarticles.com.
- Eckenrode, J., Laird, M., & Doris, J. (1993). School performance and disciplinary problems among abused and neglected children. *Developmental Psychology*, 29, 53-62.
- Edleson, J. L. (1999). Problem with children's witnessing of domestic violence. *National electronic network on violence against women*. available on: www.vaw.umn.edu.
- Elliot, G. G., Avery, R., Fishman, E., & Hoshiko, B. (2002). The encounter with family violence and risky sexual activity among adolescent females. *Violence and Victims*, 5, 569-592.
- Glasser, D. (2000). Child abuse and neglect and the brain. *Child Psychology & Psychiatry*, 41, 67-116.
- Harter, S., & Taylor, T. (2000). Parental alcoholism: Child abuse and adult adjustment. *Journal of Substance Abuse*, 11, 31-44.

نبودن منبع رسمی برای رسیدگی به کودک آزاری و عدم مراجعته این کودکان به سازمان پزشکی قانونی به جز در موارد بسیار حاد، دسترسی به کودکان آزاردیده بسیار دشوار است. در نتیجه در این پژوهش برای جداسازی افراد آزاردیده و عادی، پرسش نامه خودگزارشی به کار برده شد. در زمینه تأثیر کودک آزاری بر دقت افراد، نشان داده شده است که استرس بلندمدت و آزارهای مداوم ممکن است به واکنش‌های زیست‌شناختی یانجامد (NCHANI, ۲۰۰۱). به نظر می‌رسد بحث درباره تأثیر کودک آزاری بر کاهش دقت افراد، نیازمند بررسی‌های بیشتری باشد. به هر روی پژوهش حاضر نشان داد که دقت نوجوانان آزاردیده و عادی با هم تفاوتی ندارد.

برخی پژوهشگران بر این باورند که وجود برخی ویژگی‌ها در کودک، زمینه آزار او را فراهم می‌سازد. برای نمونه کاگان^۱ و گال^۲ (۱۹۹۸) نشان دادند که کودکان کم هوش، بی‌قرار و پرخاشگر بیشتر از سایر کودکان مورد آزار واقع می‌شوند. بهیان دیگر شاید آزار و ویژگی‌های شخصیتی تأثیر متقابلی بر یکدیگر داشته باشد. بهمین دلیل نمی‌توان انتظار داشت که افراد آزاردیده تنها به دلیل داشتن پیشینه آزاردیدگی، در همه ویژگی‌هایشان با افراد عادی متفاوت باشند.

از آن‌جا که همه ابزارهای به کار رفته به جز یکی از آنها، ابزارهای ترجمه شده بودند، بار فرهنگی نیز ممکن است بر یافته‌ها تأثیر گذاشته باشند. از آن‌جا که این پژوهش تنها با نوجوانان دختر انجام شد، تعمیم یافته‌ها به پسران و سایر سنین باید با احتیاط انجام شود. پیشهاد می‌شود درباره پسران و گروه‌های سنی دیگر مانند بزرگسالان و یا کودکان بررسی‌های مشابهی انجام گیرد. هم‌چنین با توجه به اثرات منفی آزار بر حافظه، پیشهاد می‌شود پژوهش‌های دقیق‌تری برای بررسی این موضوع انجام شود.

سپاسگزاری

انجام این پژوهش بدون کمک مسئولین نواحی پنج گانه آموزش و پرورش شهر اصفهان امکان پذیر نبود. بدین وسیله از کلیه مدیران این سازمان قدردانی می‌گردد. هم‌چنین از خانم‌ها اکرم نقوی و نسرین رجائی به خاطر حمایت‌های گسترده قدردانی می‌شود.

دریافت مقاله: ۱۳۸۳/۷/۱؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۳/۱۱/۱۲؛

پذیرش مقاله: ۱۳۸۳/۱۲/۵؛

- Hildyard, K., & Wolfe, D. A. (2002). Child neglect: Developmental issues and outcomes. *Child Abuse & Neglect*, 26, 679-695.
- Hobbs, C. H., & Hank, H. (1999). *Child abuse and neglect, a clinicians handbook*. London: Jane Wynne.
- Kagan, J., & Gall, S. B. (1998). *Gale encyclopedia of childhood and adolescent*. Detroit: Gale.
- Kaplan, S. (1999). Child and adolescent abuse and neglect research: A review of the past 10 years. Part I: Physical and emotional abuse and neglect. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 38, 1214-1222.
- Lowenthal, B. (1999). Effect of maltreatment and ways to promote resiliency. *Childhood Education*, 75, 204-208.
- Margolin, G., & Gordis, E. B. (2000). The effects of family and community violence on children. *Annual Review of Psychology*, 51, 445-479.
- Mash, E., & Wolfe, D. (1999). *Abnormal child psychology*. Boston: International Thomson Publishing Company.
- Mullen, P., & Fleming, J. (1998). Long term effects of child sexual abuse. *Issues child abuse prevention*. available on: www.aifs.org.au/nch.
- National Clearing House on Child Abuse and Neglect Information (2001). *Understanding the effects of maltreatment on early brain development*. available on: www.calib.com.
- National Clearing House on Child Abuse and Neglect Information (2004). *Long-term consequences of child abuse and neglect*. www.nccanch.hhs.gov.
- National Exchange Club Foundation (2000). *Frequently asked questions*. www.National Exchange Club Foundation.com.
- Paolucci, E., Genuis, M., & Violetto, C. (2001). A meta analysis of published research on the effect of child sexual abuse. *Journal of Psychology*, 35, 17-36.
- Thompson, M., Kingree, J. B., & Desai, S. (2004). Gender differences in long term health consequences of physical abuse: Data from nationally representative survey. *American Journal of Public Health*, 94, 559-605.